

## Οι δραματικοί αγώνες

- Οι δραματικοί αγώνες συνδέονται με την αρχαία Αθήνα, το θέατρο του Ελευθερέως Διονύσου στη Ν.Α. πλευρά της Ακρόπολης, όπου πρωτοπαρουσιάστηκαν οι δραματικές παραστάσεις και τα καθίσματα, τα *ικρία*, ήταν αρχικά ξύλινα για να αντικατασταθούν το 330 π. Χ, ένα έτος μετά την έναρξη του Πελοποννησιακού πολέμου, από τα λίθινα. **Αναπτύχθηκαν και μεσουράνησαν στο χρονικό διάστημα, ανάμεσα** στο τέλος των Μηδικών πολέμων και την έναρξη του Πελοποννησιακού πολέμου (479 π.Χ. έως 431 π.Χ.), στα χρόνια του Περικλή.
- Οι παραστάσεις δίνονταν κάθε άνοιξη, τότε που η αναγέννηση της φύσης συνέπιπτε με την οργιαστική λατρεία του Διονύσου αλλά και οι γεωργικές και αγροτικές εργασίες ήταν περιορισμένες και ο πληθυσμός πιο διαθέσιμος. Την ίδια περίοδο βρίσκονταν στην Αθήνα ξένοι και σύμμαχοι και είχαν την ευκαιρία να θαυμάσουν το αθηναϊκό μεγαλείο.
- Οι νέοι ποιητές παρουσίαζαν τα έργα τους που αποκτούσαν και διαγωνιστικό χαρακτήρα, σε τετραλογίες, τρεις τραγωδίες και ένα σατυρικό δράμα.
- Ο *άρχων-βασιλεύς* αναλάμβανε την διοργάνωση των *Ληναίων*.

*Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!*

- Τα Μεγάλα Διονύσια αναλάμβανε ο επώνυμος άρχων. Αυτός διάλεγε τα έργα των ποιητών που θα εδιδάσκοντο, τους ηθοποιούς που θα ερμήνευαν τους ρόλους και αναζητούσε τους χορηγούς που θα αναλάμβαναν την χρηματοδότηση της διδασκαλίας του χορού.
- Οι κριτές των έργων ήταν δέκα. Μετά το τέλος των παραστάσεων, ο καθένας έριχνε σε κάλπη την ψήφο του για να ανασυρθούν πέντε από τις οποίες θα εξαγόταν και το τελικό αποτέλεσμα.
- Ο νικητής ποιητής και ο χορηγός στεφανώνονταν με κισσό, το ιερό φυτό του Διονύσου.
- Στην οδό Τριπόδων στήνονταν ένα χορηγικό μνημείο στο οποίο αναγράφονταν, οι συντελεστές της παράστασης.
- Παράλληλα, **τα ονόματα των συντελεστών της παράστασης χαράσσονταν σε πλάκες**, σε πλάκες, τις διδασκαλίες, οι οποίες κατατίθεντο στο Αρχείο.



*Το Μνημείο Λυσικράτους, γνωστό και ως «Φανάρι του Διογένη», είναι το καλύτερα σωζόμενο χορηγικό μνημείο της Αθήνας, σε μορφή μικρού ναού. Βρίσκεται στην αρχαία οδό Τριπόδων και κτίστηκε από τον Λυσικράτη το 335-334 π.Χ.*

*Στην κορυφή αναδεικνυόταν ο χάλκινος τρίπους -ο οποίος, σήμερα, δεν σώζεται- που του είχε δοθεί ως έπαθλο για τον ρόλο του ως χορηγού σε νίκη τετραλογίας στους τελευταίους δραματικούς αγώνες. Οι τρίποδες κατατίθεντο στο Ιερό του Διονύσου ή τοποθετούνταν στη γειτονική οδό των Τριπόδων. Άλλοτε οι τρίποδες τοποθετούνταν στην κορυφή κίονα.*

*Το 1669 ενσωματώθηκε στο γειτονικό Μοναστήρι των Καπουτσίνων οι οποίοι το μετέτρεψαν σε αναγνωστήριο και*

*Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!*

βιβλιοθήκη. Η μονή καταστράφηκε κατά την Ελληνική Επανάσταση. Σήμερα το μνημείο εντοπίζεται στην πλατεία Λυσικράτους, στη συμβολή των οδών Λυσικράτους, Βύρωνος και Shelley.

Οι χορευτές αποζημιώνονταν συμβολικά. Ο χορηγός εξασφάλιζε επίσης στους συντελεστές

α. στέγη και τροφή καθ' όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας,

β. χοροδιδάσκαλο και αυλητή, και

γ. σκευή για όλους τους συντελεστές της παράστασης.

Ο ρόλος της πόλης εξαντλείτο στην αναζήτηση των ερμηνευτών. Με την πάροδο του χρόνου, όσο αυξάνονταν οι απαιτήσεις θεατών, πολιτείας και συντελεστών δημιουργήθηκε ολόκληρη σ υ ν τ ε χ ν ί α, οί περί τον Διόνυσον τεχνίται.

Χαρίκλεια Μυττά, φιλόλογος